

N:o 18.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse af 1, 11, 23 och 50 §§ i lagen den 28 juni 1895 om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet; gifven Stockholms slott den 31 december 1902.

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse af 1, 11, 23 och 50 §§ i lagen den 28 juni 1895 om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Ossian Berger.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse af 1, 11, 23 och 50 §§ i lagen den 28 juni 1895 om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet.

Härigenom förordnas, att 1, 11, 23 och 50 §§ i lagen den 28 juni 1895 om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet skola erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Förening för ekonomisk verksamhet med syfte att åt medlemmarne anskaffa lifsmedel eller andra förnödenheter, eller att afsätta alster af medlemmarnes verksamhet, eller att bereda bostäder åt medlemmarne, eller att på annat därmed jämförligt sätt främja medlemmarnes intressen, må, där den består af minst fem medlemmar samt i enlighet med denna lag antagit stadgar och utsett styrelse, kunna, på sätt nedan sägs, varda registrerad.

Ej må den omständigheten, att förenings medlemmar, uteslutande eller till en del, utgöras af bolag, föreningar, kommuner eller andra samfälligheter, vara hinder mot föreningens registrering.

11 §.

Afgång ur förening skall anses äga rum vid den tid för räkenskapsafslutning, som infaller näst efter en månad sedan medlemmen

uppsagt sig till utträde, uteslutits eller affidit, eller annan omständighet, som föranledt afgang, inträffat.

Medlem, som blifvit, efter ty i 9 § sägs, ur föreningen utesluten, vare genast förlustig rättigheten att deltaga i öfverläggningar och beslut om föreningens angelägenheter.

23 §.

Förening skall företrädas af en styrelse, bestående af en eller flere ledamöter. Styrelseledamot skall vara medlem i föreningen; dock må, där bolag eller annan samfällighet är medlem i föreningen, ledamot af den samfällighets styrelse eller, om sådan styrelse ej finnes, delägare i samfälligheten vara ledamot af föreningens styrelse.

Ledamot af styrelsen skall vara i Sverige bosatt svensk eller norsk undersåte.

Val af styrelseledamot må ej afse längre tid än två år. Styrelseledamot må, ändå att den tid, för hvilken han blifvit vald, ej gått till ända, kunna genom beslut å sammanträde från uppdraget skiljas.

Ändring i styrelsens sammansättning skall ofördröjligen för registrering anmälas.

50 §.

Om medlems inträde i föreningen eller afgang därur skall styrelsen ofördröjligen göra anmälan för registrering.

Vid anmälan om inträde eller om afgang på grund af uppsägning skola fogas bägge exemplaren af den om inträdet eller afgang gjorda framställning; det ena exemplaret skall, försedt med bevis om registreringen, till styrelsen återställas. Vid anmälan om inträde skall ock fogas protokollsutdrag om beslut, hvarigenom inträdesansökning bifallits.

Är afgang föranledd af medlems död eller af hans uteslutande ur föreningen, efter ty i 9 § sägs, skall anmälan vara åtföljd, i förra fallet, af vederbörlig dödsattest och, i det senare, af protokollsutdrag om det beslut, som angående medlemmens uteslutande fattats. Skedde afgang på grund af annat förhållande, skall vid anmälan fogas handling, hvarigenom förhållandet styrkes.

Anmälan, hvarom nu är sagdt, må kunna göras af inträdande eller afgående medlem eller hans rättsinnehafvare.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1904 och äga tillämpning jämväl å då bestående föreningar; dock skola rättigheter och skyldigheter, som dessförinnan uppkommit, bedömas efter äldre lag.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 24 januari 1902

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre von OTTER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: herr von KRUSENSTJERNA,
 grefve WACHTMEISTER,
 CLAËSON,
 CRUSEBJÖRN,
 ODELBERG,
 HUSBERG,
 PALANDER,
 HAMMARSKJÖLD,
 WESTRING.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anförde chefen för justitiedepartementet statsrådet Hammarskjöld i underdånighet:

»Sedan åtskilliga registrerade landtmannaföreningar inom Vester-norrlands län sammanslutit sig till en centralförening, samt registrering af den sålunda bildade föreningen blifvit sökt hos Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet, förklarade nämnda myndighet i resolution den 15 april 1901, att lagen om registrerade föreningar för ekonomisk

verksamhet den 28 juni 1895 icke kunde anses äga tillämpning på en dylik sammanslutning af registrerade föreningar, och vägrade förty den sökta registreringen. Efter det underdåniga besvär öfver denna resolution till finansdepartementet ingifvits, afgjordes ärendet den 2 augusti 1901, hvarvid Eders Kungl. Maj:t icke fann skäl att göra ändring i befallningshafvandens beslut, men förordnade, att handlingarne i målet skulle öfverlämnas till justitiedepartementet för utredning af frågan, huruvida icke skäl föreläge till sådan förändring i omförmälda lag, att hinder för registrering af förening för ekonomisk verksamhet ej vidare komme att möta i den omständighet, att såsom delegare i föreningen inginge en eller flere andra föreningar.

I 1 § af lagen om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet är rätten att vinna registrering tillerkänd förening för dylik verksamhet med syfte att på vissa angifna sätt främja medlemmarnes ekonomiska intressen. För förenings registrering förutsättes således, att dess verksamhet måste vara omedelbart rigtad på främjandet af medlemmarnes ekonomi; föreningen själf kan enligt sin natur icke hafva några egna ekonomiska intressen. Till följd häraf kan icke heller en förening, hvars medlemmar uteslutande eller hufvudsakligen utgöras af registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet, anses vara af den beskaffenhet, att nämnda lag därå äger tillämpning.

Med den utveckling, föreningsväsendet numera vunnit, synas emellertid skäl föreligga att utsträcka möjligheten att vinna registrering till sådan sammanslutning, som i förutberörda besvärsmål afsågs. Vid granskning af handlingarne i målet inhämtas, att de registrerade landtmännaföreningarne, om hvilkas sammanslutning var fråga, hafva till syfte att, bland annat, genom uppköp för medlemmarnes räkning af erforderliga förnödenheter samt genom försäljning af jordbrukets alster befrämja medlemmarnes intressen såsom jordbrukare. Den nybildade centralföreningen skulle hafva till ändamål att genom uppköp och försäljning för lokalföreningarnes gemensamma räkning, och sålunda i större omfattning, på ett ännu kraftigare sätt verka till båtnad för dessas medlemmar. Det låter sig ej förneka, att sådana sammanslutningar afse att befordra ett särdeles viktigt allmänt näringsintresse och således böra från lagstiftningens sida röna nödigt beaktande. Äfven inom andra näringslifvets områden torde fall lätteligen kunna tänkas, då liknande sammanslutningar skulle visa sig nyttiga. Skall emellertid det ändamål, som med desamma afses, kunna i någon tillfredsställande mån vinnas, förutsättes uppenbarligen att åt dem beredes den tryggade ställning,

som förenings registrering medför. Några vådor af allmän eller enskild natur synas däraf icke vara att befara.

För åvägabringande af sådan utsträckt tillämpning af ifrågavarande lag torde lämpligen till 1 § af lagen fogas det tillägg, att hvad i samma § är stadgadt skall gälla äfven om sammanslutning af ofvan angifna art.

Ifrågasättas kunde att låta det sålunda erforderliga tillägget omfatta jämväl bolag och andra samfund, som ej äro föreningar för ekonomisk verksamhet. Detta torde emellertid icke vara behöfligt. Det egentliga hindret mot registrering af förening, hvars medlemmar utgöras af registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet, ligger, såsom ofvan antydts, däri, att de senare föreningarne icke äga själfständiga ekonomiska intressen. I detta afseende skilja sig registrerade föreningar väsentligen från exempelvis aktiebolag, hvilka, om ock vinsten af deras verksamhet ytterst kommer aktieägarne till godo, dock hafva själfständiga ekonomiska ändamål att fullfölja. Af hvad nu är sagdt torde framgå, att redan nu hinder ej möter däremot, att medlemmarne i registrerad förening utgöras af aktiebolag, handelsbolag eller andra samfälligheter med själfständiga ekonomiska intressen. Sådana samfälligheters intressen kunna uppenbarligen af föreningen främjas i lika mån som de fysiska personers, hvilka må vara medlemmar däri. Erfarenheten visar ock, att dylika samfälligheter ingalunda sällan äro medlemmar i registrerade föreningar.

I sammanhang med den förordade ändringen af 1 § i nämnda lag torde emellertid, till förebyggande af möjliga tvifvelsmål och svårigheter, böra i 23 § införas en bestämmelse att till ledamot i förenings styrelse må kunna väljas icke blott, såsom nu är stadgadt, föreningsmedlem, utan äfven person, hvilken antingen är ledamot i styrelsen för bolag eller annan samfällighet, som är medlem af föreningen, eller ock, därest sådan samfällighet saknar styrelse, är delägare i samfälligheten. Det torde jämväl vara lämpligt att i 11 och 50 §§ införa tillägg, innefattande bestämdt uttalande om de regler, som, i öfverensstämmelse med hvad redan nu finnes stadgadt för närstående fall, böra tillämpas för beräkning af tiden, då afgång ur förening skall anses hafva skett genom upplösning af samfällighet, som däri varit medlem, äfvensom för styrkande af sådan upplösning.

I enlighet med den uppfattning, jag nu uttalat, har jag låtit inom lagbyrån upprätta förslag till lag om ändrad lydelse af 1, 11, 23 och 50 §§ i lagen den 28 juni 1895 om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet, hvilket förslag det torde tillåtas mig att nu inför Eders Kungl. Maj:t framlägga.»

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst ifrågasvarande förslag, af den lydelse bil. C vid detta protokoll utvisar, hemställde han i underdånighet, att högsta domstolens utlåtande öfver detta förslag måtte, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, genom note ur protokollet inhämtas.

Till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder lämna bifall.

Ex protocollo

Erik Ölander.

Bil. C.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse af 1, 11, 23 och 50 §§ i lagen den 28 juni 1895 om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet.

Härigenom förordnas, att 1, 11, 23 och 50 §§ i lagen den 28 juni 1895 om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet skola erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Förening för ekonomisk verksamhet med syfte att åt medlemmarne anskaffa livsmedel eller andra förnödenheter, eller att afsätta alster af medlemmarnes verksamhet, eller att bereda bostäder åt medlemmarne, eller att på annat dermed jämförligt sätt främja medlemmarnes intressen, må, där den består af minst fem medlemmar samt i enlighet med denna lag antagit stadgar och utsett styrelse, kunna, på sätt nedan sägs, varda registrerad.

Hvad ofvan i denna § är stadgadt om förening, som har till syfte att på där afsedda sätt främja medlemmarnes intressen, skall ock gälla om förening, som utgör en af sådana föreningar bildad samfällighet med syfte att befordra dessa föreningars verksamhet.

11 §.

Afgång ur förening skall anses äga rum vid den tid för räkenskapsafslutning, som infaller näst efter en månad sedan medlemmen uppsagt sig till utträde, uteslutits eller aflidit.

Föranledes afgången däraf att bolag eller annan samfällighet, som varit medlem i föreningen, blifvit upplöst, skall afgången anses ägarum vid ofvan i denna § stadgade tid, räknadt från upplösningen.

Medlem, som blifvit, efter ty i 9 § sägs, ur föreningen utesluten, vare genast förlustig rättigheten att deltaga i öfverläggningar och beslut om föreningens angelägenheter.

23 §.

Förening skall företrädas af en styrelse, bestående af en eller flere ledamöter. Styrelseledamot skall vara medlem i föreningen; är bolag eller annan samfällighet medlem i föreningen, må dock jämväl ledamot af den samfällighets styrelse eller, där sådan styrelse ej finnes, delägare i samfälligheten vara ledamot af föreningens styrelse.

Ledamot af styrelsen skall vara i Sverige bosatt svensk eller norsk undersåte.

Val af styrelseledamot må ej afse längre tid än två år. Styrelseledamot må, ändå att den tid, för hvilken han blifvit vald, ej gått till ända, kunna genom beslut å sammanträde från uppdraget skiljas.

Ändring i styrelsens sammansättning skall ofördröjligen för registrering anmälas.

50 §.

Om medlems inträde i föreningen eller afgång därur skall styrelsen ofördröjligen göra anmälan för registrering.

Vid anmälan om inträde eller om afgång på grund af uppsägning skola fogas bägge exemplaren af den om inträdet eller afgången gjorda framställning; det ena exemplaret skall, försedt med bevis om registreringen, till styrelsen återställas. Vid anmälan om inträde skall ock fogas protokollsutdrag om beslut, hvarigenom inträdesansökning bifallits.

Är afgången föranledd af medlems död eller af hans uteslutande ur föreningen, efter ty i 9 § sägs, skall anmälan vara åtföljd, i förra fallet, af vederbörlig dödsattest och, i det senare, af protokollsutdrag om det beslut, som angående medlemmens uteslutande fattats. Skedde afgången på grund af förhållande, som i 11 § 2 mom. sägs, skall vid anmälan fogas handling, hvarigenom nämnda förhållande styrkes.

Anmälan, hvarom nu är sagdt, må kunna göras af inträdande eller afgående medlem eller hans rättsinnehafvare.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 19 och äga tillämpning jämväl å då bestående föreningar; dock skola rättigheter och skyldigheter, som dessförinnan uppkommit, bedömas efter äldre lag.

Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kungl. Maj:ts högsta domstol måndagen den 14 april 1902.

Första rummet.

Närvarande:

Justitieråden: HERSLOW,
SKARIN,
NORBERG,
HELLSTRÖM,
BILLING,
RAMSTEDT,
GREFBERG.

Sedan, jämlikt högsta domstolens beslut den 11 sistlidne februari, handlingarna rörande det till högsta domstolen för afgifvande af utlå-tande öfverlämnade förslag till lag om ändrad lydelse af 1, 11, 23 och 50 §§ i lagen den 28 juni 1895 om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet mellan högsta domstolens ofvanbemälde ledamöter cirkulerat, företogs nu detta ärende till slutlig behandling; varande förslaget bilagdt detta protokoll.

Förslaget föranledde följande anmärkningar:

1 §.

Justitieråden *Herslow, Skarin, Norberg, Hellström, Billing* och *Ramstedt* förenade sig om följande yttrande:

»Affattningen af åtskilliga stadganden i nu gällande lag om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet visar omisskännligen hän därpå, att lagens författare icke tänkt sig andra medlemmar af dylika

föreningar än fysiska personer. Enligt hvad departementschefens yttrande gifver vid handen lära emellertid vederbörande registreringsmyndigheter funnit hinder af lag icke möta att inregistrera föreningar, i hvilka handelsbolag, aktiebolag och andra samfälligheter — med undantag för registrerade föreningar — ingå såsom medlemmar, men däremot vägrat registrering, då sistnämnda art af associationer varit medlemmar af förening, för hvilken registrering sökts, och detta på den enbart teoretiska grund att registrerade ekonomiska föreningar icke äga själfständiga ekonomiska intressen. Nu har föreslagits ett tillägg till föreningslagens 1 § af innehåll att där förefintliga bestämmelser skola äga tillämpning jämväl å förening, som bildats af ekonomiska föreningar och har till syfte att befordra dessa föreningars verksamhet. Det vill emellertid synas, som om den räckvidd man vill gifva åt lagen skulle framstå vida klarare, om däri infördes uttryckligt medgifvande för associationer af alla slag att ingå såsom medlemmar i förening för ekonomisk verksamhet. Åtminstone bör det föreslagna tillägget så formuleras, att det icke enligt sin ordalydelse kommer att afse allenast sådana föreningar, hvilkas medlemmar uteslutande bestå af andra ekonomiska föreningar.»

Justitierådet *Skarin* tillade, att §:ns lydelse med det föreslagna tillägget vore vilseledande och ingalunda uttryckte hvad som angäfvos vara meningen, eller att förening för ekonomisk verksamhet med det i §:n angifna syfte må kunna registreras icke blott, då den utgöres uteslutande af fysiska personer, utan äfven då dess medlemmar utgöras helt och hållet eller delvis af andra dylika föreningar eller af aktiebolag, handelsbolag eller andra samfälligheter med själfständiga ekonomiska intressen.

Justitierådet *Grefberg* anförde: »Enär nu gällande lag om registrerade föreningar enligt dess affattning synes kunna gifva grundad anledning till den tolkning, att lagen afser allenast sammanslutningar af fysiska personer och således icke medgifver rätt för bolag eller andra samfund, vare sig dessa samfund äro föreningar för ekonomisk verksamhet eller icke, att bilda föreningar eller däraf vara medlemmar, men förslaget i denna § endast inrymmer rätt åt föreningar för ekonomisk verksamhet att bilda sammanslutningar, torde kunna ifrågasättas, att dylik rätt bör, för att gifva lagen tillbörlig tydlighet, här uttryckligen tillerkännas jämväl bolag och andra samfälligheter åu sist berörda föreningar.

Om man åter gifver gällande lag den tolkning, att bolag och andra samfund, som ej äro föreningar för ekonomisk verksamhet, äga att bilda sådana föreningar eller ingå såsom medlemmar i dylika samfund, synes

skäl äfven föreligga, att lagen i det skick, den nu befinnes, jämväl medgifver sammanslutning af föreningar för ekonomisk verksamhet, och det nu remitterade förslaget skulle sålunda ej innebära någon förändring af förevarande paragraf.»

11 §.

Justitieråden *Herslow, Skarin, Hellström* och *Billing* voro ense om följande yttrande:

»Meningen med det nya stadgandet i denna § lärer vara, att upplösning af bolag eller annan samfällighet, som är medlem i registrerad förening, ovillkorligen skall föranleda bolagets eller samfällighetens afgång ur föreningen vid den i §:ns första moment stadgade tid från det upplösningen skedde. En sådan ovillkorlig bestämmelse skulle emellertid komma att i många fall visa sig obillig och torde icke vara af behovet påkallad. Att ett bolag upplöses innebär efter den mening, hvori lagen fattar detta uttryck, ingalunda att bolaget därigenom omedelbart upphör att finnas till. Vare sig upplösningen beror därpå att bolaget försättes i konkurs eller den föranledes af annan orsak, åtgår i allmänhet ganska lång tid innan bolagets affärer blifvit genom konkursens eller likvidationens avslutande fullständigt afvecklade, och dessförinnan kan bolagets verksamhet icke anses hafva alldeles upphört. Ofta torde det för den förening, däri ett bolag är medlem, icke medföra någon olägenhet att bolaget, under det utredning af dess konkurs eller likvidation pågår, kvarstår i föreningen, medan däremot en skyldighet för bolaget att vid konkursens eller likvidationens början afgå från medlemskapet lätteligen kunde komma att tillskynda bolaget betydlig skada. Om till exempel ett bolag, som är medlem i en bostadsförening, upplöses, skulle bolaget, äfven om det är fullt solvent och upplösningen förorsakas däraf, att någon bolagsman önskar draga sig tillbaka eller af annan dylik anledning, nödgas lämna den lokal, det såsom medlem i bostadsföreningen innehaft, och för likvidationstiden skaffa sig annan lägenhet. Hvad nu är sagdt om olämpligheten däraf att bolag, som är medlem i förening, skulle vara pliktigt att vid bolagets upplösning afgå ur föreningen, gäller i allt väsentligt äfven om registrerad förening, som är medlem i annan dylik förening.

Med hänsyn till hvad nu blifvit anfördt hemställes, att det föreslagna andra momentet i förevarande § måtte utgå. Om detta bifalles, skulle samtliga stadganden om tiden för medlems afgång komma att innehållas i §:ns första moment; och torde det vid sådant förhållande blifva nödigt att i nämnda moment vidtaga jämkning i syfte att ut-

märka att, äfven för det fall att afgången föranledes af annan omständighet än de i momentet nu uppräknade, afgången skall anses äga rum vid den tid för räkenskapsafslutning, som infaller näst efter en månad sedan omständigheten inträffat.»

Justitierådet *Grefberg* utlät sig: »I fråga om tiden, då bolag eller annan samfällighet, som är medlem i förening, skall till följd af upplösning afgå ur föreningen, synes böra tagas hänsyn till den omständigheten, att samfälligheten icke kan anses hafva genom upplösningen upphört att vara rättssubjekt, och att den förmån, som samfälligheten velat bereda sig genom att inträda i föreningen, kan efter upplösningen vara af väsentlig nytta för de förvaltningsbestyr och den utredning, som till följd af upplösningen böra vidtagas. Då samfälligheten upplösts genom konkurs kan det vara ovisst, huruvida samfälligheten genom förlikning eller ackord kan komma att fortfarande äga bestånd, och för sådant fall bör väl samfälligheten likställas med enskild föreningsmedlem, hvilken enligt gällande lag icke ovillkorligen skall afgå vid bestämd tid efter det han kommit i konkurs. Har åter samfälligheten upplösts af annan anledning, än att den kommit i konkurstillstånd, torde med hänsyn till växlande förhållanden hinder möta att fixera en annan mera antaglig tidpunkt för afgång, än den i förslaget upptagna.

Till följd häraf och då föreslagna stadgandet, på sätt anmärkts, stundom skulle komma att lända till skada för den upplösta samfälligheten utan att medföra någon berättigad förmån för öfriga medlemmar i föreningen, samt, i brist af öfverenskommelse emellan intressenterna, lämpligare utväg än att på rättslig väg afgöra frågan om tidpunkten för afgången ej torde stå att finna, hemställes, att andra momentet i förevarande paragraf måtte utgå och att i första momentet vidtages den jämkning, att däri införes föreskrift om att afgången i de fall, att den föranledts af annat förhållande än de i detta moment nu uppräknade, skall anses äga rum vid den tid för räkenskapsafslutning, som infaller näst efter en månad sedan detta förhållande inträffat.»

50 §.

Justitieråden *Herslow*, *Skarin*, *Hellström*, *Billing* och *Grefberg* erinrade, att, i händelse hvad vid 11 § blifvit anmärkt vunne afseende, däraf föranleddes jämkning uti det föreslagna nya stadgandet i förevarande §.

Ex protocollo

Erik Ölander.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet
inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms
slott onsdagen den 31 december 1902*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG,
PALANDER,
WESTRING,
RAMSTEDT,
BERGER,
MEYER,
VON FRIESEN,
Justitieråden: SKARIN,
QUENSEL.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmälde chefen för justitiedepartementet statsrådet Berger i underdånighet:

Högsta domstolens genom note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden för den 24 januari 1902 inhämtade utlåtande öfver det vid samma protokoll fogade förslag till lag om ändrad lydelse af 1, 11, 23 och 50 §§ i lagen den 28 juni 1895 om registrerade föreningar för ekonomisk verksamhet.

Efter att hafva redogjort för utlåtandets innehåll yttrade föredragande departementschefen:

»Såsom Eders Kungl. Maj:t täcktes af den lämnade redogörelsen finna, har vid granskningen af det föreslagna tillägget till 1 § i lagen om registrerade föreningar inom högsta domstolen anmärkts, att, till

vinnande af ökad klarhet beträffande lagens räckvidd, däri borde införas uttryckligt medgifvande för associationer af alla slag — således icke blott för föreningar — att ingå såsom medlemmar i förening för ekonomisk verksamhet. För att förebygga hvarje tvekan i detta hänseende vid lagens tillämpning har åt nämnda tillägg gifvits ändrad lydelse.

För undanrödjande af de inom högsta domstolen anmärkta praktiska olägenheter af det föreslagna nya stadgandet i 11 § har jag låtit detsamma undergå erforderlig ändring i den inom högsta domstolen antydda riktning. Häraf har någon jämkning i affattningen af 50 § nödvändiggjorts. Tillika har i 23 § vidtagits en ringa omkastning i ordföljden.»

Föredraganden uppläste härefter det sålunda jämkade förslaget och hemställde, att detsamma måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, genom nådig proposition Riksdagen till antagande föreläggas.

Till denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder lämna bifall; och skulle nådig proposition i ämnet, af den lydelse bilagan litt. A vid detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

Erik Ölander.